Lietas Nr. 11088237215
Lietas arhīva Nr. K29-0608-16/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 16.maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese V.Freimane
piedaloties prokurorei J.Kuzņecovai
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/

būdams persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās un psihotropās vielas, šādos apstākļos:

/pers. A/, būdams persona, kura saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta ceturto daļu, brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, ne vēlāk kā 2015.gada 13.aprīlī, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, neatļauti lietoja narkotisko vielu – heroīnu, kā arī psihotropās vielas – amfetamīnu, metamfetamīnu, barbiturātus, līdz 2015.gada 13.aprīlī plkst.12.20 viņu Rīgā, Maskavas ielā 39 aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas atzina pilnībā, atzina arī apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Prokurore tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Motīvu daļa

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem, noklausoties procesa dalībnieku viedokļus un izskaidrojot viņiem pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, *sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.*

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir *aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.*

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā, atzīstams par kriminālpārkāpumu. Neatļautas darbības ar narkotiskajām vai psihotropajām vielām rada bīstamas sekas personas veselībai un dzīvībai, kā arī sagādā sabiedrībai daudzas sociālas problēmas. Apsūdzētā darbības ir veicinājušas aizliegto vielu nelegālu apriti, tādā veidā apdraudot vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka viņš dzimis /datums/Rīgā, LR nepilsonis, ar deklarēto un faktisko dzīvesvietu /adrese/ (lietas 55. un 56.lapa), neprecējies, ar 9 klašu izglītību, nestrādā.

Agrāk administratīvi sodīts ar naudas sodiem kā arī vairākkārtīgi krimināli sodīts, tai skaitā par analoģiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem (lietas 70.–74.lapa). Pēdējās sodāmības:

- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, 253.^{2}panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem, piespiedu darbu uz 140 stundām. Nolēmums stājies spēkā 2016.gada 16.februārī.

- ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 5.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi. Nolēmums stājies spēkā 2016.gada 13.februārī.

- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 253.^{2}panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem. Spriedums nav stājies spēkā.

/pers. A/ sastāvēja VSIA "Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē no 2002.gada 20.maija līdz 2014.gada 25.septembrim ar diagnozi: Opioīdu atkarība. Kaitējoši pārmērīga alkohola lietošana. No 2000.gada 9.oktobra profilaktiskajā novērošanā ar diagnozi: Kaitējoši pārmērīga opioīdu lietošana (lietas 67.lapa).

VSIA "Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta uzskaitē un Narkoloģiskās palīdzības dienesta uzskaitē nesastāv (lietas 66. - 67.lapa).

Izvērtējot /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 253.^{2}pantā paredzētais noziedzīgais

nodarījums no subjektīvās puses ir tīšs nodarījums, kuru raksturo tiešs nodoms. Vainīgais apzinās, ka veic neatļautas darbības ar narkotiskajām un psihotropajām vielām, un vēlas to. Tiesas ieskatā, /pers. A/ attieksme pret narkotisko vielu lietošanu nav kritiska, to starp trūkst izpratnes par apreibinošu vielu ietekmi uz viņas uzvedību un domāšanu, tādējādi pastāv grūtības ar savas uzvedības kontroli, ko apliecina arī apsūdzētā vairākas administratīvās sodāmības viena gada laikā un atkārtotās sodāmības.

/pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums arī cita kriminālprocesa ietvaros.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. A/ piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētā /pers. A/ iepriekš minētās ziņas par personību, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, bet no panta sankcijā paredzētiem sodu veidiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, kādu lūdza piemērot arī prokurore.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesas ieskatā, apsūdzētajam ir piemērojams īslaicīgs brīvības atņemšanas sods, jo apsūdzētais nekādus secinājumus pēc iepriekšējām sodāmībām nav izdarījis, nav pārvērtējis savu attieksmi pret dzīvi un nav mēģinājis iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās. Turklāt viņa vairākkārtējās sodāmības tiesai nerada pārliecību, ka viņš, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc tiesas ieskatā apsūdzētā labošanos iespējams panākt vienīgi, izolējot viņu no sabiedrības.

Turklāt nosakot reālu brīvības atņemšanas sodu personai, kas apsūdzēta par noziedzīgiem nodarījumiem saistībā ar narkotiskajām vielām, tiesa aizstāv valsts un sabiedriskās drošības intereses, valsts ekonomiskās labklājības intereses, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību un tikumību, kā arī lai aizstāvētu citu personu tiesības un brīvību. Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda /pers. A/ cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un Kriminālprocesa likuma 12.pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam.

Savukārt nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa *ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojusi savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (*sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu, jo pēdējā sodāmība nav dzēsta.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu, tādējādi soda mēram jābūt bargākam (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK 01-74/06*). Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam.

Tiesa, taisot spriedumu, ņem vērā, ka apsūdzētais ir sodīts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.janvāra spriedumu, taču šis spriedums nav stājies spēkā. Tādējādi, lai gan pēc likuma tiesai būtu nosakāms galīgais sods, šajā lietā tas nav iespējams, lai nepasliktinātu apsūdzētā stāvokli un nepieļautu Kriminālprocesa likuma 25.pantā nostiprinātā dubultās sodāmības nepieļaujamības (*ne bis in idem*) principa pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 649.pantu, ja attiecībā uz notiesāto ir vairāki spriedumi, pēc sprieduma izpildes iestādes vai prokurora iesnieguma tās tiesas tiesnesis, kura taisījusi pēdējo spriedumu pirmajā instancē, vai tāda paša līmeņa tiesas tiesnesis pēc sprieduma izpildes vietas, saskaņā ar Krimināllikumā noteikto pieņem lēmumu par galīgā soda noteikšanu pēc šo spriedumu kopības. Tādejādi, stājoties spēkā visiem spriedumiem, jebkurā gadījumā radīsies nepieciešamība noteikt galīgo sodu, atsevišķā tiesas sēdē.

/pers. A/ šajā kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts (lietas 70.lapa), taču apsūdzētais šobrīd atrodas apcietinājumā cita kriminālprocesa ietvaros, līdz ar to /pers. A/ līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai šajā kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts grozāms uz apcietinājumu.

Šajā Kriminālprocesā /pers. A/ netika aizturēts.

Saskaņā ar lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai lietisko pierādījumu kriminālprocesā nav, mantai arests netika uzlikts, procesuālo izdevumu lietā nav (82.-83.lapa).

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt apsūdzēto **/pers. A/** par vainīgu Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Grozīt /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts uz apcietinājumu.

Spriedumu par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu, iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā no pilnā sprieduma pieejamības dienas.

Pilna sprieduma pieejamības diena - 2016.gada 30.maijs.

Tiesnese **V.Freimane**